

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolvtiones Lvtherianae Svper Propositionibvs Svis Lipsiae Dispvtatis

Luther, Martin

Vvittenbergae, 1519

VD16 L 5795

Con: XIII. Romana[m] Ecclesia[m] esse om[n]ibus alijs superiorem,
probatur ex frigidiss. Ro: Pon: decretis, intra. cccc. annos natis, contra
qu[a]e sunt histori[a]e approbat[a]e Mc. annoru[m] textus ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-32453

gelio nō crederet. Quid hoc? An non crederes etiā si totius orbis infantiat cōtra Euangeliū: Dixi ergo, q̄ magis loquit̄ de cō- uincendis hereticis & pbanda fide catholica, (hoc em̄ tunc agebat,) q̄ de sua ppria fide, quę non vllorū autoritate, sed spiritu solo dei oritur in corde, licet per verbū & exemplū moueatur homo ad eam, Sed quia hereticis hoc exemplo p̄ fide fortiter resistitur, q. d. fides, quam habeo in Euangeliū, nō possem ita tueri cōtra vos, nisi Eccl̄ie ista moueret autoritas, Et est simile, sicut deo nō credidissem, nisi Paulo predicanti credidissem, quia fides non nisi ex auditu. Quō enim credent ei, quem nō audierūt: Ita pbatio fidei non nisi ab exemplo totius Eccl̄ie per orbem, quō enim psuadebit etiam si solus fortissime credat, nisi p̄ferat & aliorū exemplū & hoc q̄ poterit potētissimū.

Igit̄ non crederem, necessario intelligit̄, id est non possem psuaderi & psuadere ad credendū, alioquin falsissime diceret cū solus spiritus sanctus faciat credere quēq̄. Atq; itē similes esto, Iohan. dicit, Qui nō diligit̄ fratrem, quem videt, deum quō potest diligere quē nō videt: cū sit impossibile fratrem diligē, nisi in deo prius dilecto. Est ergo sensus, non pbatur diligere deū quem non videt, q̄ non ostendit se diligere fratrem quē videt. Vides ergo q̄ longe abierint ab Aug. qui hūc tropū nō obseruauerūt & q̄ inepte ad Ro. pontificē & Eccl̄iam Ro. ista directā sint.

Dicis iterū, Christus rogauit pro Petro dicens, vt nō deficiat fides tua. Si deficere accipit̄ latino tropo, manifestū est Petri fidem defecisse, qm̄ cecidit negato Christo. Quare Petri fides tum nō in Petro, sed in virgine Maria mansit, & in latrone dextro orta est. Eadem enim est Petri fides, q̄ omiū, sicut Aug. de trinitate dicit, lib. i. Hęc mea fides est, qm̄ hęc catholica fides est. Atq; hoc modo fides Petri nihil ad Ro. Eccl̄iam, q̄ sensus est, Fidem Christi (quæ totius Eccl̄ie est,) quæ tunc in Petro fuit, nunq̄ defecturam.

Si autē hebreo tropo deficere accipit̄, pro siniri a cpenit̄ cessare, nec aliqñ repari, clarū est Petri fidē cecidisse q̄ dem, sed nō defecisse, quia reuersa est a lapsu, verū ex hac personali fide, nihil pro vllō Episcopo inferi, nec aliqd ad successorem p̄tinet de hac fide, quātū verborū proprietās facit.

¶ CON: XIII.

Romanā Ecclesiā esse om̄ibus alijs superiorem,

probatuꝛ ex frigidiff. Ro: Pon: decretis, intra. cccc.
annos natis, contra quę sunt hiftorie approbatę
Mc. annorũ textus ſcripturę diuinę, & decretum
Concilij Niceni omnium ſacratiffimi.

Hanc edicta reſolutione aliquanto declarauĩ, plura dicturus
futuris aduerſarijs. Interim, quia ſcãdaloſa eſt ppoſitio in au
ribus pietatis, id eſt inuidię & ſuperbię. pauca iterũ ne nuda p
deat, addam, pro quo, primũ probo, quãlibet ciuitatem has
bere debere Epifcopũ pprum iure diuino, qđ ex Paulo, titũ.
oſtendo dicẽte, huius rei gratia reliqui te Crete, vt qđ deſent cor
rigas & cõſtituas pſ byteros per ciuitates, ſicut ergo diſpoſui ti
bi. Hoſ autẽ pſ byteros eſſe Epõs, teſtat Hiero. & textus ſequẽs
oſtendit. dicẽs oportet em Epõm eſſe reprehẽſibilem &c. Sed &
B. Aug. Ep̃la. xxxix. ad Hiero. Epõm deſcripturus rõem addit &
dicit. Erat em Ciuitas, q. d. non erat ſimplex pſ byter ſed Epõs,
de quo loquor, quia erat ciuitas cui p̃erat.

Secundo ſuppono.

Chriſtũ habere, aut aliqũ habuiſſe Chriſtianos in omĩ ter
mino terrę, vt in extrema parte Indię & Aethiopię & alijs ſimi
libus iuxta pſal. ij. Poſſeſſionẽ tuã terminoſ terre, & lxxi. do
minabit a mari vſq; ad mare, & a flumine vſq; ad terminoſ or
bis terrarum.

Tertio ſuppono.

Fideles Chriſtiani poſſe eſſe perfectos, & pauperes reliãtis
omibus ſuis rebus, ita vt nihil proprij habeant.

Tunc arguo.

Dentur hij fideles in extremo aliquo termino terrę, pfecti
& pauperes, credis ne Chriſtũ, qui legẽ ſuã voluit eſſe ſuauẽ,
voluiſſe vter tantũ iter, tantis ſumptib; fideles ſui Epifcopũ
e Roma palliatũ & confirmatũ acciperent: Nã hinc vere plus
impoſuiſſet oneris Ecdię ſuę, qđ vn. p̃ impoſuit ſynagogę.
Quin coegiffet eos, paupertati Euãgelicę renũciare & cõtemp
to p̃cepto ei; curã habere & ſollicitoſ eẽ, quõ diuitias & ſump
toſ coaceruarẽt, quo pallia & cõfirmatiões impetrare poſſent.
Nam ſi eſt ius diuinũ Epifcopoſ omẽs e Roma accipere. Non
licet hoc vllõ vel loci vel rerũ caſu infringere, ac per hoc infrin
gere oportet aliu diuſ diuinũ, ſc; ne ſolliciti ſint de crãſino,
vt Mat. vi. docet. Impoſſibile eſt em a tot ſinibus terrę, tantũ
iter cõficere ab ijs, qđ iuxta Euãgelium ſolliciti non ſunt de cras

fitino, non enim habebunt sumptus.

Si dices, pōt Ro: Pontifex committere vicinis Ep̄is p̄tatem suam. Respondeo, tūc non erit ius diuinū ex vrbe Roma Ep̄o opterere, quia ius diuinū nō pōt mutari aut transferri in aliū, ab eo cuius est, & cur nō hodie q̄q; primatibus non conferri hanc p̄tatem? Quid em̄ hīc obstat, nisi detrimentū lucri & glorie?

Sed finge aliquā Ecclesiā ab hostibus captā, vt non possit ad Romā mittere p̄ Ep̄o. Quid hic faciet? si ē ius diuinū, captiuitas nō excusat, ius em̄ diuinū est nulli rei alligatū, sed super om̄ia in oib; seruandū, si dicitur sufficit votū mittendi, dico, Cur nō & in alijs Ep̄iscopatib; hoc votū sufficit, qui exhausti sunt, & tam longe a Roma positi, vt magno suo detrimento (cōtra charitatē) Ep̄m emere cogantur?

Secūdo. Sequit̄ ex verbo Pauli, quo cuilibet ciuitati Ep̄m tribuit (qui nūc plebani dicuntur) Ep̄os, patriarchas, primates, qui hodie sunt esse iuris humani tm̄, quod & decreta indicant, q̄bus Ro: Pōtiffices sibi tribuūt om̄m Ecclesiā & dignitatū cōstitutionē, atq; ita iure diuino, Papa nulli ē superior oīno, aut solis plebanis superior est. Ceteris medijs ac maioribus suo iure & vsu superior est, q̄ & Cardinalibus, Arc̄; vt Plebanus alteri non presert̄ iure diuino, ita nec vllus Ep̄iscopus vlli Ep̄o, Om̄ia enim hęc per Eccl̄iam ordinata sunt.

Ex quo vlt̄erius sequit̄, q̄ cum vnus Ro: Ep̄us, non possit om̄m parochiarū curam habere, q̄bus solis est superior iure diuino si superior est, vt dixi, non esse credendū, q̄ Christus ad impossibile eū voluerit iure diuino astringi, ac p̄ hoc nec iure diuino superiorē esse om̄ibus. Q. si nō om̄ibus, eadē ratione, nulli particulariter, ac sic om̄es omniū ciuitatū Ep̄iscopi & quales iure diuino sunt.

Iam q̄d in principio egimus, Conciliū Constantiense determinauit, conciliū esse supra Papā, sicut & huius determinationis vsū ibidē seruauit, deponendo & statuēdo Papā. Ac si in iure diuino Papa om̄ibus superior. Conciliū, hęcim & fecit & definiuit, quia hęceticū est, diuinū ius damnare & contrariū statuere.

Q. si dixeris, Cōciliū nō Papā, sed hominē dat vel aufert, papatu semper manente. Respōdeo, hoc est ridiculū & insullū cōmentū. Sequitur em̄, q̄ nō papā vt papam, sed hominem tantū deponit, ergo papa depositus papa erit, quia manet idē qui prius, cū in eius papatū nihil sit actū. Quid in orer? Non in hominē agit, sed in papā vt papā, quia administratio nō ei

auffert tãq̃ habens præter tradendę administrationis, nõ secus
q̃ papa ip̃e Ep̃m statuit, vbi vtiq̃ nõ hominẽ vt hominẽ, sed
Ep̃m vt ep̃m statuit, cõferens ei administratiõis ius. Alioquin
& hie dicit, Nõ Ep̃m statui aut Pontif, sed hominẽ episcopatui
manente. Has laruas inuenerũt, dũ ep̃atũ nõ officij, sed digni-
tatis vocabulũ (nescio in q̃ vlti reali latentis) fecerũt.

Q̃ si papa ẽ iure diuino, nõ licet eũ deponere vllõ modo,
siue sit malus siue bonus, siue hęreticus, siue catholicus, sed est
tolerandus vsq̃ ad mortẽ, sicut Saulẽ a deo vnũ iure diuino
Regem, Dauid tolerauit. Quare iterũ errant & hęretica erunt
decreta, quę statuũt, papam p̃ hęresi deponendũ, quia contra
ius diuinũ statuũt, cum nõ sit superior qui eũ deponat. Si autẽ
est vllus superior, vt Conciliũ (qđ verũ est) iam ip̃e nõ est oim
superior iure diuino, sed accipit hanc superioritatem humano
Conciliij iure, cui eã rursus debet mutandã eius arbitrio.

Plura (vt dixi) prouocatus, nã seruanda sunt, & in p̃sidio
arma aduersus pertinaciam ęmulorum.

In fine repeto, quę in principio dixi, me profus cõfiteri
& tteri primatum Ro. Pontif. q̃tus q̃tus est, fuit aut futurus est.
solũ, qđ nouũ dogma esse scio, iure diuino eundẽ stabiliri, qđ
nullus antiquoꝝ patrũ meminit eius articuli fidei, qui tñ oia
tam pie & sollicitę, quę nostrę fidei sunt exquisierũt, nec scđm
eundẽ egerũt aut vixerũt, quos oēs hęreticos dici nulla ratione
patiar. Atq̃ indies magis mihi placeo & superbus fio, qđ video
nomen pessimũ mihi crescere, veritatẽ em̃ .i. Christũ oportet
crescere, me autẽ minui, plus gaudeo ad vocẽ sponsi & sponsę,
qđ ad tumultũ & clamorem luxuriosorum procorũ metuo.
Certus, qđ homines qui videntur mihi aduersari, ip̃i non sunt
malorũ autores, nec eos odio habeo, sed Behemoth ille prin-
ceps malorũ, quẽ per vmbas suas video, vellet mihi formis-
dabilis fieri, si posset, & veritatẽ e regno suo mei occasione ex-
turbare, Sed maior est qui in nobis est, qđ qui in mũdo, qđ duce,
nihil proficiet inimicus iste, Amen.

Pręsens male iudicat ętas, Iudicũ melius posteritatis erit.

IMPRESSVM VVITTENBERGAE,
ANNO DOMINI. M. D. XIX.